પુનાના તથા દક્ષિણના વડા શરદાર દસ્તુરજી
સાહેબ કૈકોબાદ આદરબાદનું આશા શાહ
નામું બહાર પાડ્યું છે એકજ વખત
ફરશે. જરથોસ્તી શહેનશાહીઓ
જાણવાજોગ ઉપયોગી ભરેલું
જરૂર લેવું સારી જગાએ
રાખવું.

શરદારોને બુજાશ પરમાણે બીજી ચોપડીમાં
નામ દાખલ કરી આપવાને જરૂર છે
એ રૂપીઆ ધરમના નામે
વપરાશે.

સરદાર દસ્તુરજી સાહિબ કેકોબાદનું શાહનામું.

—:·:—

હોશીગ બાગમે શુ કેવડી ચંપાની વાડી શુ ત્યાં ચમકે છે.

શુર્ય ચંદરની થાળી કયાં જઇકરે અરજી હો

કુદરતના શાહેબ શુ તમારી એવી મરજી મહેલને છે બકંતાવર ફુલોના પમરેચ કયરા

ઇગ્લન્ડ હોલ ઇન્ડીયાના રાજ વંન્શી થઇ ગયા પ્યારા

અશો જને ખરાનેક જરથોરત પવીત્ર ના હોતા નેક ખરા દીન દાર

સુર્ય હોતા શખાવતમે નેક થઇ ગયા ચાર

બંદગી કરે પાંચ વખતની નેક દીનદાર

દરેક પર દયા કરી હરેકવાત પોતે લેતા ઓરી અરે દયાવંત ખરાહો દાતાર

મહેલને છે બાજુ પવીત્ર ખરૂ રાજ

માથે છે નુરી ખરા જર કસબનું ફુલ ફુલનું તાજ

જરથોસ્ત ફરમાનોનાં ખાશ છે
એજ દાનો રેવાજ બાંધે છે

નુરી ભારેજર ખરા શાહેબ નામદાર

ઇગ્લન્ડ હોલ ઇન્ડીયા થઇ ગણી દલગીર

જાત પરજાત ઇગ્લન્ડ હોલ ઇન્ડીયામે શુ દેખાવ ખરા રાજ વંશી રાજા ખુદાતારી દરગાયે મુકુ છું

હમેશની દરબાર કલામ તારી મુકુ છું

હુ તારે આધાર હુ ગણુ છું

શરદાર ખરા મારા હુ માગુ છું

આશરા નેક ખરા તારાજીવ અને આખરબી તુનેજ અર પણ મદદમને આપે ખરીએ રહેમવંત રહેમ ભરી જનાબને ખરે મુકુ છું

એક શરહાતમને બકશો સરદાર મેહેરબાની તુ કર

શઉ હીમતને અકલ ખરી આંખે બાંધીલે

પુરનામ મેલવવાને શારી અકલને વળી હીમત તુ દે

ખોદા તારા નામનીછે ખરીબરકત

દે મને રાસ્તનો ખરતારે રાસ્તનો કોવત

રમને મસ્તકમે ખરૂ નેક જોર
દેમને
શકતીને કવાઇની ખરો તોડ
દેમને નેકીનીછે શાય ઉલટ
દેમને ખરી યારી અમેશને વરી અ,વખત
કરૂ શું શાહેપનીવાત ખરી
દુખ અને આફતમે મારીભરી
દીન એક અ યો મારી ઉપર આયો એક હો કંગાલ મારો છે
ખોદા શામે નેક ખરો શવાલ ખુદરતના આશરે છે
ખરી નેક કરે
ઇંગ્લંદને પકડુ ક્ષુ હિંદુસ્થાન આખુ શહરે
બાંમદાદમે પમરે છે
ફુલોની કળી પમરે છે
કાયમ શરોશ તારી શુ ખડની શળી નેકનેકી ના બનાં
શુ આબરૂ મેળવી ગયા
ઘણા બામદાદમે ઉઠે છે
બાદશાહ રા ગી એજદાતારી કરે છે
રાતદીન ખુશબોની કાની
પુના રંગી પાહરા જંગી
ફુલ ફુલના મેવા પમરે છે
એજદા તારી બંદગી લીલો તરી કેવા
શરદારોમે માન મેળવીયું કમે શેવાયાં
દેવા શુ નેલવીયા ખેતાપ
દરેક શહેરોનાં શારાં શલીયા જવાબો
હેવા થઇ ગયા ખોદા શાથેવાત કરે
બાઘેના ખનો શુખથી દોલત ભરે
ભલા ગુણોને શું બખનાવર મગજ
દયાવન દાનાર ખરી આપતા હોતા શમજ પેલી બંદગીમાં જોય છે,
ખુરશેદના તુરની થારી દુવા કરે છે

એજહા હોતારી
ચંદર શામે બંદગી કરે હાથજોડી શારી
સુર્ય તારી ખસી છે ફરતીનેશી
ધન માલા મુકે છે
સાહેબ તુ શેશી
પમરે છે બાગમે શીતાપ
શુ બકતાવરો છે
તરેતરેના ભાશાની વરી શીનાપ
એજહાતારી સુર્યા છે જોરમેન કલમ
શાઇશાથે લેના હોતા નેક અમો જોર શલમ
બંગગી કરે હમેશ ધરતી ફરતી ગાવ
ગોશાપનને શારી
ફુવા માગે છે ચડલી શુ દેખાવ
હતો સુર્ય ચંદરૂપી
બાઇ બાવરાને મદન આપતા હતા શુપી
એવા થઇ ગયા યાને કનર ખરા
થઇ ગયા હતમને વળી જાને નેક શર રાત
અધરાન રોશની મુકેછે શુચંદર
અરદે શુર તારૂ ખરૂ નેશીનુ ગાય છે બંદર
દુનીયાના થઇ ગયા દાનાર
શુમાને એજહા તારો હમેશ રંગી ઉપગાર
શુપરે
પરવત પાખના પાણી બંદગી કરે
પાક પરે જગાર
રાહની શીયાન જ્ઞાન
શુ આપતા હતા રાજદાનીમે શારા વીચારનુ ધ્યાન
દક્ષીણના ધડા મેલવી ગયા ચાંદી શો નાના ગદા
શુ ઢેલ ઢેલના વાગા
રાજા રાવણને બાદશાહ તરીકે લાગા

રાજવંશી કાંઇ એક પમરે ખુના બખતાવર કુટમ રહયુ કાયમછે પુના
શદના બખતાવર રહયા નામે નેક થઇ ગયા કેકોબાદ
દસ્તુરજી સાહેબે બતાવીયા નેકનેકીના રસ્તા
નેકનેકદાર શદા હના હસ્તા
નેક શુ ધરો અશોચની હુસ્તી
શુ પાદશાહનો ખરો દમામ શુ એજદા તારો ધર્મ કુલપાનથી
પમરે અરે હો શુ બકતાવર કલીયા
બંદગી કરે શુ શાબાવન થરીયા
શુ અકલના શરદાર દસ્તુરજી શાહેબ રાહબના વીયો
શુ બેસીની દરબાર બકતાવર એલમ શીખવીશ
શરવે દીનના શરદાર નેકને કીના ઉઠાવો ખરી છે બકતાવર ધયાલ
ગરીબ બીચારા બાપડા કરો હો કમાલ
એજદા પાક પરવતને રાખો ખુશી બેરામ ઇજળની મદનમે જાવો
ગુશી એજદાએર રચી ધણી વસ્તી એજદાના પુનમે ગાવો
નેક શુ દરોને ઓકસ્તી
દસ્તુરજીએ ઉઠાવી શખે બંદગીને તસ્તી
જરથોસ્તીજ કોમની ભલી વધે વસ્તી
નેક વીચાર ખરી છે હસ્તી
અમોને આપીયા નેકીના જ્ઞાન ગુણ તેના થઇ ગયા દાતાર
ભુલ એ પાપી શુ એજદા તારો હો ઉપગાર
પંખીઆં ધેછે અકલથી માળા
શુ બામદાદમે એજદાતારી બંદગી કરે વાલા
અની ખની
શુ નેક મનરાની રાગ હતી
શુ હતો ખરો નેકન કીનો જાન
ઇંગ્લડ પોકારે શુ માન આપે આખી હિંદુસ્તાન
રાજા રાવણમે મેળયુ પન
ઇંગ્લીશ દરબારોમે આપેશારા મન

કાયમ બીરાજે દસ્તુરજી શાહેબનો શરવાનનીને કીની હદ બંદગી કરે
બંધ છોડી શતઓ શતી એજદા તારી નેકી પોકારે
શરોશ શંગ અતી ઉતર દક્ષિણ પુર્વ પચીમ ઇંગલંડ હીદુસ્થાન
શુ બકતાવર મેળવીયું બાદશાહ તરીકે માન
રાજેકાજે શુ શાજન બીરાજે શુ ધમાલ પડે દસ્તુરજી શાહેબને લેવા
નેક વીચારના શાહેબને શુ કીધુ દેવા
શરદારી કીધી દરબારી કીધી ખરૂ મેલવ્યુશાન
બાદશાહી દરબારોનુ મન મેળવ્યુ શુ અકલને વલી જ્ઞાન
શુ દરેકરાહ બતાવે
શુ ખબરદાર ખુબી
હુ જોડનાર છું બાબ દસ્તુર કુટુંબનો હુબી
ખરૂ જાને મને લાગેજ એવા નામદાર થઇ ગયા
મારી શાદી ફુટી વાગે ધરની બીજાને કીલે એવા થઇ ગયા
દુનીયામે નામદાર થોડા મલે શુ શલા આપે ખરી નેકને ડાહી
પુના મે છે પટેલની દહેમહેરમે શર્વ બીરાજે ભાઇ
થઇ ગયા આગલા શરદાર
દસ્તુરજી સાહેબ ભારેશો દરબાર
નેક થઇ ગયા હોશનબ શાહેબ હોશરદાર શાન મુકર્યું જ્ઞાન મુકયું
દસ્તુરજી સાહેબ
નો શરવાની ઉઠાવી ભારે
એલમની શાળા અંદર એલમ નેકડેછે શુબથી એક બાળા
નામ મલાયુ થામ મીલાવ્યું શુ બકતાવર હક તાલા
શુગી રહે શર્લ શંધવાલા નહી ધારેલા ધારીયા
દરેક ભાષા શંધ કઇ એક કાઢયા
હાથમે હીરા લાલ, શપેદ, ચમકે ચમકે શારા
અંગથી જરીબુટીના પારા
મેલામે પડે શુ ધમાલ લાટ ગવરનરને માન આપેશું બકતાવર કમાલ
શુ ઇંગ્લીશના છે પાયા શરદાર ચલાવેછે
પુત ખરા બેરપુર શરવે એલમથી ડાહયા ઇંગ્લીશના ચાલેછે

ઇનશાફો ભ્યાજબી ખફનેક માથે બીરાજતું છે તાજબી શહા
શમજમાં રેવે શરવે ખુશાલ વરવતની પનામે શઉ કોઇ ન્યાલ
આ છે મારી ગરીબની દુવા શાથે કલેજો
ફુદું બને લાંબા હુવા લાચારીથજો
કોમને નામુદ જીતીને નેકી રાખજો
શદાની શાબુદ શેચાઇને ફરજો હમેશ મદદ
એરવજને કાંઇપથના કરતા હરકત
નેકીને ખુબી જીછે ખરી બરકત
લાચારી બેકારી હમેશની રધ
આપજો શઉને આશરાનુ ઇનામ
દુવા મારી એટલી છે કોમને તમામ
લખુશું અશોઇની કાની ખરી દીલમાં પકડજો ખરી ઘરી
પલનુ ચકર ફરેછે
પલઘડી એજદાનું શુ ચકર મારે છે
બચાનેપર ફરી આછે મારો ગરીબનો શવાલ એજદાતારી નેકી છે
નાયે નવાલ કુદરતની ખરી નેકી છે
દુનીયાપર શુ લેછે બકતાવર કરે
ઘેરોને ગામો બકતાવર પાદશાહ તારું ખરું ઇંગ્લન્ડ
જરા ધાસ્તી કોમના રાખો શઉને મોટા દીલ
એજદારી મદદ છે ખરી ખલી
દસ્તુરજી શાહેબની દુવા છે શરવેપર ટેલી
એજદાતારી અશોઇ મલેછે બકતાવર પહેલી
દસ્તુરજી ખરા દીલદાર હતા પાક અને પરેજગાર હતા
શુ કરૂ એજદાને અરજ
એજદાને કાંઇ નહિ પકી શમજ
માજદીયશની દીનના ખરા ખરા વીરખા યાદ
ઇક્ષણના દસ્તુરજી સાહેબ કેકો બાદ
શઉને આપતા હતા મદદ
ને તે લેતા હતા દાદ

કાઇ એક શહેરોને થઇ નાખુશની ખબર
થઇ નેથી શારી હમજત રાજવંતમે પકડી દલગીરની આશર
કયાની થઇ ગયા નેક દસ્તુરજી શાહેબ એવા
પાદશાહરાજા દલગીરી ધરે શુ અરે હો શુ હતા બકતાવર કેવા
બાદશાહ રાજાની લાગની ગઇ બાજુમુકી
શુ નેક નેકીની બાજુ હતી
ખોદાશાથે ભારે મકતાવરવાન
બાદશાહને રાજીઓની બેશના હતા શાથ
ગમ અને દીલગીરી થઇ રાજી બેઠા
નેક અશોઇને તજી બેઠા
કોમની દીલગીરી ન થઇ ગઇ ખાલી
બાદશાહને રાજી રાવણની ચકચુર ચાલી
શામજીને આ એક બુરો બનાવ
શરવેનો કરતા હતા શાબુદનો બચાવ
શઉ કોઇના ઉભાયા દીલગીરીના જીગર
શરવેપર શબના હતા નેક અશર
આલમે કીધો દલગીરીનો પોકાર
આલમ થઇ દલગીર શાંજને શવાર
ખરા હતા નેક નેકીના બળવાન
કોમને કાજે હતા નેક અશોઇના પહેલવાન
આગી કઇ એકને મદદની બીરાજે બાહાર
લખોને ખબર થઇ શાંજને શવાર
આલમની દલગીરીનુ રહેતુ પોકાર થઇ યાનાપર ઉઠી દલગીરી
ગામોને શહેર જાગ્યાની રગરી
પારશી કોમને હતુ એકનામ
રાજારજ વાડામે પહેલુ પડતુ તું કામ
બાદુર રાજમે દલગીરી જગ
કાઇ એક શહેનશાહ ઓ એ દીલગીરી પકડી દંગ
રાજા રાવણમે બીરાજના હમેશ શરવે શંગ

શઉના રાખતા હતા દીલની મરજી
એજદા એ શુ દલગીરી શરજી
દસ્તુરજીનુ ફ્હુમ ભલુ નેક જદા
તેની આ આખીનદાર નામે ઓલાદ
નેખીને ધાલીયું તનને બદન
શરોમે ચાલીશુ દલગીદી તરદન
શઉ કોઇએ દીલગીર ખુમોપાડી લખાણો લખી મોકલીયા કાગલ
કોમે દીલગીરી ખીધી શરવે આગળ
આખર પુનામે દલગીર થઇ પેઠા
એજદા શામે શરવે હારી બેઠા
દલગીરી પકડી વાગો ચાલે કરે ભોલા
કામકાજ કરે જરથોસ્તી બેલા દોલા
દલગીરી નહિ છુટી જરારતી
અશોઇ કરે નેક ખતી
હતા ઓ લમના રામ શુલ ઓલમા
હતા જાણે ચંદર સુર્યના દોલમાં
હતા નેક એલમમાં પુર દાશીર
દસ્તુરજી શાહેબેને રાજવંશી મેલાપ કરે
બહાદુર રાજવંના ખીનાબો હાથમે ધરે
પુના રંગી શહેરો જંગી નામદાર થઇ ગયા હકનાલા
ઇગ્લાડ રંગી ઇન્ડીયા જંગી શરવે કોમના વાલા
કરાચીમાં દોસ્ત સ્તુરજી શાહેબ ધાળા કલ્યાણી
ત્રીમડી શેઠ નામદાર બાલા દીવ દમણ બાદશાઇ
દરબારના માનકજી શેઠવાલા દીવ દરબારના સરદાર કલ કરજીવાલા
જમના જંગી ખરા રંગી
બેઠકબી રાજે ખરા
પાદશાહ રાજા ઓ રાની
દસ્તુરજી શાહેબ મેલાપ કરે
કરે હરે હાથ ધરે

શંગ શર શર જમશેદજી જીજીભાઇ પીટીટના હતા
શુ નેક દસ્તુર દાવર બેઠક બેશે જરી
હીરા કંકના વેશે
રાજા રાવનશી રાજાઓના જાય દેશે
શુ નાની ભરે થેલી
હાથમે મુકે રાજાઓ અયા જોર કરી મેલી
રાત દીન કરૂશું નથી હરદમ ભકની
ઉઠાવુ શુ દુખ ભરેલી શકની
મારૂ ખાનદાન છે ગણો લાયક
મારીપર ગરીબાઇ ઉઠી નાયક

નવશારીના વડીનેક દસ્તુરજી સાહેબ.

ઘણા ખેરખા થઇ ગયા લાયક શુ બકતાવર કલમો લીધી
અકાશે નાખી ખોટી થાલી વીઘી
ધરતીપર પારી શેતાનની કીધ્રી ચીઠી નામદાર
પાદશાહ અકબર સાહેબ મુકાવ્યાતાર
શુ ગયા શોભીતા દરબાર
લેવા આવ્યા કાંઇ એઠ શરદાર
ખબર થઇ માનથી પુછ્યું શુ હતો શણગાર
આકાશે ચઢાવેલો ખોટો એલમનો ભંગાર
નવશારીથી પાડી દીલ્હીમા જઇ પરી થાલી
પાદશાહે પુછડું કોણ હોપાડી
ખબર મલી દીલ્હીમાં શારી
દસ્તુરજી શાહેબ બેઠા સ્ટીમર ઉપડી
થાલી ત્યાં કીધી નેકીનુ હોવ્યાન
પાદશાનુ ખેચાયુ ખરૂ નેક દયાન

પાદશાહે નેક કબુલ કીધો ધરમ
દસ્તુરજી શાહેબ લઇ ગયા ત્યા જરથોસ્તીએ કામદાર
તેના હાથે શરવે કાંઇપણ બન્યું
દસ્તુરજી શાહેબે કાંઇ એક પાણી છાંટી
ટુકડા થાલીના મોજેજા હલાવી બતાવ્યા
દસ્તુરજી શાહેબને હીરા લાલથી થેલીયાં બખશ્યાં
દસ્તુરજીનો અશોઇનો ધરમ કબુલ કીધો
બીજે દીવશે કીધી શુ ધમાલ
દશનો લીધો ડોકો
અશોઇનો પકડીયો મોકો
દસ્તુરજીએ આપ્યું નાન
જરથોસ્તી એ આપ્યા ફુલ વાન
શુ ભરી દરબાર
ફરતા બેઠા શરવે શરદાર
શરોશ પમરે ખુશાલો અંગાર
નેક પહેરાવીયો શદરો હોંશનો
કુસ્તી બાંધી કમર બંધ પાક કીધુ નેક ખરૂ તન
તોપો ફુટીગન દસ્તુરજી શાહેબ બાપ શુ નેક ગર ...
માતાએ ચલાવીયુ શદન
અશોઇનો શદરો ઉતરાવીયો તદન
ફુલાનીવાડી શરશ જગોમે મુકયો પાછી
ફરની રાખી ખુશઓ અમેશની ભારી
દસ્તુરજી શાહેબ ચાલ્યા નવશારીદેશ
મુકવા આવ્યું લાવલશ્કરને કુટુંબ ભયું બેશ
દસ્તુરજીને કીધી શેઠીનને મલામ
લાખોની કીધી જર જવરની શેશ
તોપોના શોડના બાર
દસ્તુરજીએ પકડી પોતીકા શહેરની દરબાર
શુ ચકચુક ચાલી
શહેરહે ફુટી ખુશાતી તાલી

સર જમશેદજી જીજીભાઈ બેરોનેટ

હિંદુસ્થાન ઇંગ્લન્ડ સારા પોકાર કરી રહી છે
શુ ખરા બકતાવર
થઇ ગયા બાદશાહ તરીકે ભાઇ
ઇન્ડીયામાં કીધુ ભલું પાછો ઇંગલન્ડ જાય
બાશ બાદશાહ રાહમને મલુ ઇંગલન્ડ આવ્યા
તાર શરવે લેવા આવા
શરદાર ગયા બાદશાહ શુ પદી ધમાક
વાવટાને વળી બેન્ડ શું રાખીએ કમાલ
બાદશાહ રાકતએ વધાવી લીધા શેકીન
ને વળી શધામ શું તોપો અરામે સુટી
રીજમીટ પલટણ લાવ લશકર સારી આગળ હજીર
શુ કીધી નેક બકતાવર વાત
તાકીને બેઠા બાદશાહ રાણી શુ કુટુંબની શાથ
ઉતારો આપ્યો શુ આપ્યો હાથ
શુ રાખી મે નીચ બકતાવર કીલી
બેરોનેંટ જશશોજી જીજીભાઇ પહેલી
શુ મલે છે માન
ફરતા ચમરે ફુલપાન
બાદશાહ ઘણી કહે નેકીને શલામ
શુ મોજ મઝા શાથ કીધી
હાથની તાલી નેક લીધી
શરદારો સાથે હિંદુસ્તાન પાછી પકડી શાધી હીરા જવેરથી આપી ગયા પાદશાહ રાહત શરવે કુટુંબો શુ બકતાવરો માન
પાદશાહે રાવીલી ખીજમત
પાદશાહે જોઇશુ બકતાવર ઇજત
બાદશાહે મોકલીયું શુ બકતાવર પહેલ પહેલા બેહેનેટ શાહેબનુ માહાભારત મોકલીયુ માન
કાઇ એક બેરેનેટ શાહેબે બચાવીયા ખરા જાન

હિંદુસ્તાનની શુ બજામ
ફરમાવી ઇન્ડીયામાં મોટો કીટો મોટો જંગી
ધરમને વલીદાન ગરીબોને પોતે પહેલાં જાને પુછીયાં કાંઇ
એક બચાવ્યા
બાઇ બાપડાને ખુચીયા
તલાવ કુવેં જાઇ હદત પુછથું શોને આપ્યા ચાંદીના ઘડા
બાઇ બાપડાને પહેરાવ્યા સોનાના કડા
આપ્યો ઘરોને આશરો
શુ બાંદયા ફરનો તહાવને શોભીના મીઠા મધુરના કુવા
શુ લીધી બકતાવર જાનોની દુવા
બાંદયાં ધરમના મકાન ત્યાં કીધી નેકી
શહેરો શહેર ફરીયા તપાશતાં વેકી
શુ બાંધી ધરમની ધરમ શાળા
એજદાના ખરા નેક વાલા
શુ આંદયા વાવને તલાવ
મુકયાં નેક ધંબાદના પમરેપલાવ
ગરીબની લીધી ખરી દાદ
બેરામ ઇજતને ખુદાના રાખ્યા યાદ
શુ લીધી નેકીનાઇરસ્ત
નાહી ગયા લાચારથી ખશતા
શઉને કીધાં હશતા મુગા બેરા અપંગને કીધી શગવડ
કીધી શારી દુનયાની ભારી અગવડ
સ્કુલો બાંધી ગરીબની વલી
ગંટાનેપર મુકયા માનારો ઘાટને પલી
શાનપણ શુ કીધુ ખરૂ પુન્ય
જીગર સારોને વલી ગુણ
પડી ઇન્ડીયામાં સુધુમ-ગરીબીના રાખ્યા બાઇ બાવરાની હોય
ચોક ચાંદણીની ધમાલ પડે ભારી વધાવીલે શુ બકતાવર કીધી કોમ
આપ શહેર કીધા વસ્તા
બાંદયા શુ શુદદે રસ્તા

શુ બાંધી ધરમની દરબાર
દસ્તુરજી સાહેબ ઉભા મોમેદોની હાર
ચાર ઘોડાની ગાડી
બુગલ વાગે ભારી
રસ્તે રસ્ને વહેચ્ચ
શઉ કોઇએ ખેચ્ચા
કાએકેના બચાવ જાન
શમુ-દને આપી શાકર નાલીએક-મીરાઇઓના માન
થયો કરોડોનો શરવે ધરમ દાન
પહેલા થઇ ગયા મહેરબાન
શુ જોરને ખરા થઇ ગયા દાવર
શુ ઇંગ્લીશ બાદુર રાજગમે મેલયો પાવર
કોમને આપ્યો દીલાશો
ને ધનને ધગલે રાખ્યા શાન
શુ ઉઠાવી મીલો
કોમપર રાખ્યા દીલો
શુ કીધી કોમને મદદ
કસીવાતની નહી થવા દીધી હરકત
એવા ખરા થઇ ગયા જંગીનર
ખરા નેક નામદાર શુ થઇ ગયા જમશેદળ જીજીભાઇ બારોનેટ શર
કાઇએકનુ કરી ગયા ભલું
લાચાર વેચારનું બચાવી ગયા ગલું
શઉખ કીધુ શારૂ
ઇન્ગ્લીશ બાહાદુરનુ ખરા રાખી ગયા બાહારૂ
ભીખને કીધી દુર
વધાર્યો કોમને રાખ્યા નુર.

૧૪

રૂસ્તમજી શોરાબની લડાઈ

શુઉઠી રૂસ્તમ શોરાબની અનજાન પણામાં લડાઇ
નહિંનાળાં જંગી ઉઠયાભરાઇ
ધાશનો ઉઠયો દુષ્મનથી અંગાર
ધાશચી ઉતી ચોતરફ થેકી
નાયક કાયર થયા બદનો શેકી

રસ્નો કઇનઇ શુજતો
અંગારબી નાહી બુજતો
પવનનુ શુ જોર
લાખોની ગંજી ચાલી શુ એક તોડ
શોરાબ રૂસ્તમ નાહક ઉઠાવ્યુ જોર

અંગારનો જોરમે શુ આગ
થોડામે પોકાર મારી શુનાશે છે વાઘ

ફરનો ચોતરફ ઉડે આગ
કાંઇનાઇ શુજે નાહક લાગ
શોરાબો નહિ પીસા નથી જખરો ઉઠાવ્યો ડાગ
પાસે માંથી ઉઠી આવ્યો

ફેણ ફલાવનો ઉભો થયો નાગ
શોરાડી મહુન પકડી નાહકે એને ફટકો મારી
ફોગટમે એને લીધો ના શમજથી ડાઘ
રૂસ્નમને નીચેનાખ્યો હવાથી ઉડયો
શારા દીલપર આગ
રૂસ્તમે ઉઠી અજદાને જોર મને બક્ષીસ કરી નાખ

રૂસ્તમે જોરમે ઉચડી પટકયો શામો પડયો આગ
શોરાબે ઉઠી ગરૂજના લીધા ફટકા

રૂસ્તમે શામી ફેરવી ઢાલથી ઝીલ્યા
ફટકા શુ ઉઠાવીયા

લો હીના દરીયા
બેઝલુનમે પડયા
એ ક્રે ો કીધી
ખબર જાગ્રે પોકાર કરી આવ્યો શુ દોડી
ઘોડાના નાખ્યા નાણિ દુશ્મને ફ્રોડી
શુ નાણિ ઉઠયા નાહક થઇ ગયા લોહીના હરીયા
શોરાબ રૂસ્તમ બેઉ સુદો થઇ પડીયા
જાલ રડતો રડતો ખેચે છે
શુ જોઇ તારા હાથે કરે છે ખુન
વરગી પોકારે કીધો અરે જાલમ
એતારૂ છે ખરૂને કશુદ
મેદાન ઉતુ આગનુ ભરેલુ શુમ
શોરાબ નાખ્યો ફાડી ફ્રોડી આખર થયો ગુમ
બાજુએ નજુપડી બાંધેલો શોનાથી હીરા ડેલો બેત
રૂસ્તમે પોકાર કરી ઓ બેટા
માડીપર ઉઠાવી લીધા ટેટા
શરીર પોતીકુ ફ્રોડી પોકાર મારયો અરે શુ કીધુ બેટા
જાહર જાહર બદન તોડી બાપ દીકરા રડયા
અરે રૂસ્તમી તેનો શોનાનશા માથે ઓઢયા
શહેરોપર ખબર થઇ કાંઇ એક પહેલવાનો આયા દોડયા
એ શુ નાહક બનાવ બન્યો
રૂસ્તમ પશ્રીમ શુધ્ધીનો ખરો જંગલી ગણયો
પોકાર મારી કહયું અરે રૂસ્તમ
તારી જગ્રાપર દુશ્મન હોતે તો મટી મેલવતે
નાખો ફ્રોડી
રૂસ્તમ તું થયો દીવાનો
હવે તુરક શહેવાનો
માતા રાણીને પડી શહેરોમે ખબર
બીજાબાર પહેલવાનો એ ઉઠાવી રડતા રડતા

એજ દાની પેકારી શબર
લઇ ગયા મહેલોમે
રાનીઓ જબરજસ્ત બદન પટકી લોહી કાઢયું
શારા દીલોમે
કાંઇ એક શહેરો ધ્રુજતા જાગ્યા
જાને આગના ભુગળાંવાગ્યાં
આયા હાથી ઓપર ઉઠ
અથીયાર બંદ દોડી
શરોશ થયા આગળ
નાહક હસ્તીમે દુખ ઉઠાવ્યુ માથુ પટકી બેઠો પાછળ
કાંઇ એક રડનો શવારી
નીરંગ પાણીથી હજારોના રદન ચાલ્યાં
મુકયો શરોશના શામે નવરાઇ
શુ માતાઓ દુખ વેઠી ઝીધો નાણિ
પાડ જેવો જંગી બેટો
અરે રૂસ્તમ તે ફોડયો ટેટો
ખંજીર મારયુ દીવાના એનો તારો હતો બાર વરશનો બેટો
અગર જો મોટો હોતો તો તારો નાખતો ટેટો ફોડી
માતાઓ પોકાર મારી કહયું તે શરવે એ દલગીરી લીધી હે
રૂસ્તમે હજારો માણશમે થઇ ગયો રડતો એક કોડી
રૂસ્તમને પહેલવાનોમે ગુરાવીચુ નામ
દલગીર થઇ પોકારે પોકારે રડતો રડતો આવ્યો શામ
બંદીન કરી બે દીવશો અરે શુ ઉઠાવી બાર
પહેલવાનો એ શહરેની પાદશાઇ હતી ગંજ
શોને ઝીધા નાહક રંજ
હવેકમે થાય રૂસ્તમ અરે હો બંજ
ઉઠાવ્યો શરવે પાદશાહ દેશ દેશના જંગી
પહેલવાનો એ ઉઠાવ્યો ખભા જંગી

લઇ ચાલ્યા કોનાટ ચાડપર લખો
બંદગી કરી ચાલી થાટ
રાનીમાતા બંદનથી પટકી પટકી ગલીયા
પાડોપર બીલારે પોકારે એજદાને મારી રડયા
રડતા રડતા બંદગી કરી આવ્યા
શુ પાદશાહો પોકાર મારે શંગરાણી ઓ જાયા
બંદગી ચાલે બાર મહીના મહીનાની
પોકાર ચાલે રાતદીન ઘણી
શહેરે શહેર થઇ દીલગીરની ખબર
થઇ તેથી આખી હમજાને પકડી શબર
હાથી ઓપર પહોચ્યા શરવેશાર થયા દલગીરને લાચાર
પોકાર મારી કહયું આયો શુ બુરોપે શામ
નહી જાગનાં જાગ્યા શહેરો તમામ
શઉને દીલોમે થઇ દલગીરીને અશર માતાને દીધી ધીરજ
નાખુશની પડી અમને ખબર
ચાલો પોકારનો ઓ જંગ
શઉશમદી થઇ ગયા ઓ ઢંગ
શઉઓ કીધાં દલગીર જીગર
બાલકો એબી પકડી દલગીરીની આશર
ના ખબર બન્યો બુરો બનાવ
શેતાનશ ભુલી ચાકમે કરે બચાવ
માતા દરેશુ રૂદન
પીલી નાખે શુ બદન
રૂસ્તમ તુબાર વરશે ભટકી ભટકીતુ આવ્યો
રસ્નો રનઘો વહિ લાવ્યો
માથુ મસ્તક બુરૂ શુ લઇ આવ્યો
રૂસ્તમ તુહનો દરેક શહરનો સરદાર
તારા હાથે મારી
જનમની ફોડી દરબાર

કાંઇ તારી સુધી (૨૨) ફુટનો તુ ઉચો રક ધુજે શરવે દરબાર
દશ ફુટ તુ ચવડો
એજહાને નહિ દોડાવી અકલ
હત ચોરી શુ સુધરો
પહેરીયો અવળો
શુંપી લડાઇ ઉઠાવી મને કાંઇ નહી માલમ પડયો
તે શુ જાણે નાહક હેવાન માર્યો
મારા પુટે શુ કામ ઓહાયે પાડયો
તુને આવતા આવતા વદદા ગયા બાર
તેનો મારો વહાલો ફોડયો પાટાડ
કાઇ એક જંગી દેવોને તે માર્યા
નીચે નાખીતા ચડીને પાડયા
તુ કરતો દેવોપર સ્વારી
સુરાજનો હનો મારો પુત્ર વડો
બેમનનો ઉઠ.વનો નો ભરેલો ઘડો
શુ પાડોમે બકરૂ લઇને જાય હાનમે
વાઘ પોકાર કરે નજીક આવે શામે
દેખાડે પગે ભચડી ભાલો મારી જાનથી
ઉઠાવે જાણે મરઘુ પકડે શાથમે
દુનીયાને દેખાડે ચીરીનાબે હાથમે
એવો બેટો એનો શાહશોરાબ
નીકળયો પહેલવાન
બાપ કરનાં આલે
હુધી ગુદીથી બાપના હાથથી ગયો ભાલે
એવા થઇગયા જરથોસ્તી પહેલવાન
વાઘ સીંહ ફોડી નાખતા હેવાન
શુ લોખંડના શલીયા ભારે શલીયા હાથે પકડી વાલે
એવા નેક જંગી શુઘરો કુસ્તી નેકીતી બંદગી પાલે
એવા શંગી કયાંનીશાહ ઇરાનના થઇ ગયા જરટોસ્તી જંગી

જંગલના ભાલે જંગલી
જબર ઝાડો ઉખેડી નાખે હાથના બળથી શંગી
શફર ફર ફાઉલથી હાથી
રસ્ને ઉતારીલે રાંધી
એક બકરૂ ભુજી ખાય
શીશાના પકડે શરાફ બાદી
હાથીની સ્વારી બીજી લાંબી જાય

વીકટોરીયા માહારાણી સાહેબ

ઇગ્લન્ડ થઇગયા બકનાવર લાયક
શુ ખરૂ નેક રાજ
માથે છે બકતાવર હીરાઝવેરનુ તાજ
શુ ચાલે છે બાહાદુર શાહનુ રાજ
મારા બકનાવર થઇ ગયા માહારાણી
શુ નીરમળ મુકયાં મીઠામ ધુર પાણી
સુર્ય ચંદર જાણે ચમકે શુ ખરો બકતાવર
પરતાપ, શુ બીરાજે ભાઠચવંની હીરા ચમકે
દરબાર, તાં બેઠક બેશે પાદશાટઓ શરદાર
શુ ચમકે હીરામાનકની ગાદી
ફરતી જડેલી છે ખરા શોના ફુલની લાદી
શુ બકતાવર બાંદયો છે શહેર જાણે ભારે
હીરા કંકનો મહેલ શુ ચંપેલી ચંપા
જાત જાતની કલી ફુલના મધમધતા
પમરે છે વતી શુ જંગી બાગ બીરાજે
ફરતા ફરના રસ્નો નહિ મલે આજે

નેક નેકીના બાદશાહ બકતાવર હુકમ
શંગ સાહેબ શોજરોના ઉભા છે પારા
ઉભા છે હથીયાર બંધ શારા
દરેશ કરેશપેતે જર નહી વાલા
ફરતાં ફરે રોલ મારે તલવાર બંદુકને
આેશવાર ખરા કરબી છેડા વાલા
મહેલ ઝાડોની છે પાનરે પાનરે લાઇટ
શુ શણગારેલી છે ફરતી ચકર શુ દબદ બાન
રોજની બીરાજે શઇના
એઠકબેશે શુ હીરા ઝવેરના રેશમના ખરા વેશે
કાંઇ એક શરદારો મહેલ મે બેશે
મહેલોમેં ચમકેછે શોનાકલી થી હીરાજડેલા
ફરતા મુકયા છે જાને વલી આકાશના તારા
શુ ચમકે છે હીરા લાલના બારા
શુ ઉશલે છે સોનાની ગીની
ધરતી છે લાયક મગમગાની બીવી
હવા પવન ખુશની છે થંડી
આંગ મે છે ખરૂ રેશમ જરજરીની ફુલોની બંદી
શુ રૂબાબ ખરો નેક દમામ
ખલક ફરે રૂબથી દરેક હો તમામ
શુ તીફીનની મેનીજ ચાલે તમામ
શુ બકતાવર ચાલે ધમાલ
શુ ટેબલો બીરાજે ફરૂટ તરેહ તરેફની મીઠાઇઓની ચાલે કમાલ
શુ રોજની રૂશની
દરેક ચીજે બીરાજે છે શરવેના હોશની
મછી બીરાજે જાત જાતની
મહન બીરાજે હસી તરકી બતકના કાડયાં
મોટા બીરાજે અડધા હાથની શલાયેશ
શુ ફલ ફરૂટ શુદર શુકા મેવા

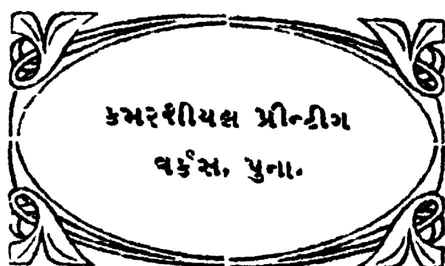
ફુલોના પમરે ફરતા ચાંદી શોનાના પાટો
પલેટા બીરાજે તરેવાર મુકે ચાંદી શોનાનો શરી કાંટો
શુ શોજરો મેનીજ કરે ફુલ ફુલના દમામ
ચંપી વેશથી ઉખેડે જાત જાતના શરવે પીના તમામ
કાંઇ એક બીરાજે શવારી ઓના એક શરીકા ઘોડા
શુ શોનાથી બાંધેલા ચમકે જાત જાતના પત્રરે તોડા
શેરોના રસ્તા ઝાડો પમરે વરતા
કરતા રીજ મીટવા વાજા
શુ મીઠાઇઓ મલાઇને મશકાબી તાજા
શુ મેલનો છે દમામ
શુ શુખીછે આલમ બી તમામ
શુ મહેલ ફરનો બીરાજે
શુ બની રહયા છે બાગો
તરે તરે વાર જાનવરો શુ રૂપીને વલી શીહને વાઘો
શુ રંગ રંગી ફલ શુ બકતાફર છે એના દલ
તોપનો સુકે છે ગોલો
શોના ફલીનો શુ બકતાવર બને છે તારો
શુ જાત જાતના પમરે છે તેલો
તરેવારે જાત જાતના ઉઠાવીયો મહેલો
મુકયાછે તરેવાર ફનીચરના શુઉમદા બેલો
જરી રેશમના ગલીચા લાગો
જર જરીના વેશથી બેનવાબ વાગા

દાદાભાઈ નવરોજજીનું શાહી નામુ.

હિંદના દાદા — શુ બકતાવર જાદા
હિંદના સરદાર — ઇગ્લન્ડ પકડી દરબાર
હિંદના શરીફ — ઇગ્લન્ડ થયા હરીફ
હિંદના શાહેબ — ઇગ્લન્ડ થયા લાયક
હિંદના વડા — ઇગ્લન્ડમેં નામ મેલવુ શદા
હિંદના રાજા — ઇગ્લન્ડ પોકારે પ્રજા
હિંદના શાહ — ઇગ્લન્ડમેં પંકાયા હાહ
નવશારી વંળના ઓશાહ — હિંદુસ્થાન પોકારે વાહ
શુ હિંદુસ્થાનમેં લવી પ્રુમાન — ઇગ્લન્ડ શારી આપ્યું શોનાના ફૂલપાન
શુ બકતાવર બાહાદુર — એલમથી વધયુ નુર
શુ ઇગ્લીશની મેલવી કલમ — શુ હિંદુસ્થાન રાજારાવણ હદ ધરી કરે અમાજોર સલામ

હિંદના વડા સાહેબ શુ થઇ ગયા ઇગ્લન્ડ પારલામેંટ લાયક
હિંદમે ઠર્યો ઇગ્લન્ડ સારી લડાય

હિંદુસ્થાન પર કીધી ખરી દયા — ઇગ્લન્ડ શારી પારલામેંટ લડયા
શુ રાજા રજવાડાનુ માની — ઇગ્લન્ડથી મેલવ્યુ ત્યારે બકતાવરશાન
રાજાઓની રાહ — ઇગ્લન્ડમે પંકાયા ઓ વાહ
શુ હિંદુસ્નાનના આપ — ઇગ્લન્ડ બાદશાહ પરતાપ
રાજાઓએ આપી મદત — ઇગ્લન્ડ ગયું શરજત
શુ મુકી ગયા ખરૂનામ — નવ શારીયો કારેંનક ગામ
નામ રહયું શે દાદી — બાદશાહ વરીફે રહયું ચાદી
થઇગયા પુનમના ચાંદ — શુ બકતાવર મેલવ્યું પાવી શારી માન

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર, સુરત શહેરના વડા દસ્તુરજી સાહેબ
માજી રૂસ્તમજી જમશેદજી દસ્તુર સુગાના ભાણેજ એન. જમશેદજી
દસ્તુર ભેમનકેરામરોજના, ભવાની પેઠ, પુના. ૨